KAMMARRÄTTEN

KR RÄTTSFALL

Sär- eller samtaxering av makar?

1960 års vederbörande taxeringsnämnder taxerade mannen P till si för 4.120 kr, taxerad inkomst, med beskattningsbar inkomst av 2.100 kr, ävensom till kis för 4.690 kr, taxerad inkomst, med beskattningsbar inkomst av 2.600 kr, samt hustrun till si för 5.570 kr, taxerad inkomst, med beskattningsbar inkomst av 3.600 kr, och till kis för 7.420 kr, taxerad inkomst, med beskattningsbar inkomst av 5.500 kr; därvid hade makarna samtaxerats med varandra och hustrun erhållit gift kvinna tillkommande förvärvsavdrag.

Envar av makarna framställde i besvär — inkomna till PN:s kansli vid resp. länsstyrelse den 7 dec. 1960 — yrkande om särtaxering, enär de under år 1959 varit bosatta å skilda håll och sålunda inte kunde anses ha varit sammanlevande.

Enligt beslut av resp. PN fann PN beträffande mannen sådana förhållanden inte ha förelegat, att han skulle taxeras såsom av andra maken oberoende skattskyldig, medan vederbörande PN lämnade hustruns ändringsyrkande utan prövning såsom för sent inkommet.

I besvär hos KR fullföljde makarna härefter sin talan och anförde därvid bl a. Anledningen till att mannen P år 1958 bosatt sig på annan ort än hustrun hade varit, att makarna haft för avsikt upplösa äktenskapet på grund av samlevnadssvårigheter; makarna hade emellertid sedermera beslutat fortsätta äktenskapet.

Genom tvenne särskilda utslag den 4 febr. 1964 yttrade KR. Handlingarna föranleda till antagande, att makarna P levat åtskilda under beskattningsåret och ej heller regelbundet besökt varandra. Med hänsyn härtill synas förutsättningar för särtaxering av makarna föreligga. Vid sådan prövning är hustru P emellertid icke berättigad till henne medgivna hustruavdrag. Till följd härav skulle vid särtaxering makarnas sammanlagda skatter ökas. Enär makarna icke kan antagas hava avsett att åstadkomma ökning i skattebördan, lämnar KR besvären utan bifall.

Riksdagsmans avgift till riksdagsgruppskansli ej avdragsgill

S hade vid beräkning av inkomst av tjänst yrkat avdrag med 400 kr, utgörande S:e andel i kostnaderna för en viss riksdagsgrupps kansli under beskattningsåret.

PN vägrade avdrag.

Hos KR vidhöll S sitt yrkande.

KR yttrade i utslag den 11 december 1963, att det inte hade visats, att avgiften utgått för utförda arbetsprestationer åt S eller eljest utgjort avdragsgill kostnad för tjänsteintäkternas förvärvande, varför KR lämnade besvären utan bifall.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:56